

726.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 września 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską przepisów prawnych o organizacji władz administracyjnych I Instancji oraz o postępowaniu administracyjno-karnem.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, trockiego, oszmiańskiego, święciańskiego: rozciąga się moc obowiązującą:

- a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 426);
- b) rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I Instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 90 poz. 489) łącznie ze sprostowaniem z dnia 5 grudnia 1919 r. do tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. № 92 poz. 502);
- c) rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r. określającego zasady zespolenia urzędów i organów powiatowej administracji państwowej (Dz. U. R. P. № 90 poz. 488);
- d) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. w przedmiocie wymierzania kar w drodze postępowania administracyjno-karnego na Terenach Przyfrontowych i Etapowych (Dz. Urz. Z. T. P. i E. № 4 poz. 30) z wyjątkiem punktu a) art. 1;
- e) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. o postępowaniu administracyjno-karnem na terenach przyfrontowych i etapowych (Dz. Urz. Z. T. P. i E. № 4 poz. 31).

§ 2. Podział na powiaty istniejący obecnie zostaje utrzymany.

Naczelnik władzy administracyjnej I instancji na miasto Wilno nosi tytuł Komisarza Rządu.

Urzędy rejonowe powołane do życia art. 10 dekretu Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej № 35 z dnia 29 listopada 1920 r. o organizacji powiatów i władz powiatowych (Dz. Urz. T. K. R. № 8) ulegną stopniowej likwidacji w drodze zarządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Koszta podróży i diety urzędników władz administracyjnych I instancji obciążają etat tego ministerstwa, na którego etacie odnośny urzędnik pozostaje.

§ 4. Oprócz wypadków wymienionych w punkcie b) i c) art. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. (Dz. Urz. Z. T. P. i E. № 4 poz. 30), starostwie względnie Komisarz Rządu w Wilnie są uprawnieni do wymierzania kar w drodze postępowania administracyjno-karnego także za przekroczenia dekretów, rozporządzeń i zarządzeń Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej, b. Tymczasowej Komisji Rządzącej oraz dyrektorów b. departamentów Litwy Środkowej, ogłoszonych w przepisany trybie i poddanych pod orzecznictwo administracyjno-karne, oraz za przekroczenia rozporządzeń wydanych przez delegata rządu w Wilnie, wydanych i ogłoszonych w trybie przepisany, o ile za przekroczenie tych rozporządzeń przewidziana jest sankcja karna w trybie postępowania karno-administracyjnego.

§ 5. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne lub niezgodne z niem przepisy obowiązujące na obszarze określonym w § 1, a w szczególności dekret Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej № 35 z 7 grudnia 1920 r. (Dz. Urz. T. K. R. № 8) i dekret № 260 z dnia 14 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. T. K. R. № 23/33) o organizacji powiatów i władz powiatowych, następnie dekret № 96 z dnia 18 lutego 1921 r. (Dz. Urz. T. K. R. № 9/19) o ustanowieniu urzędu starostwa grodzkiego na miasto Wilno, wreszcie rozporządzenia Tymczasowej Komisji Rządzącej z 7 stycznia 1921 r. № 44145 (Dz. Urz. T. K. R. № 4/14) o wymierzaniu kar w drodze postępowania administracyjno-karnego i o trybie postępowania administracyjno-karnego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

§ 7. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

727.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 września 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na obszar ziemi Wileńskiej ustaw o obrocie walutami i wywozie kruszców.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brastawskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia

17 grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 104, poz. 748).

§ 2. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. № 62, poz. 404).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Dekrety i rozporządzenia w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami, wydane przez Naczelnego Dowódcę wojsk Litwy Środkowej i Tymczasową Komisję Rządzącą Litwy Środkowej tracą z tym dniem moc obowiązującą.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

Minister Skarbu:
Jastrzębski

728.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 25 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu, w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 2 czerwca 1922 roku do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 35 poz. 299), zarządza się co następuje:

§ 1. § 8 rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1922 roku do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 51 poz. 462) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 8. Przy władzach administracyjnych I i II instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzi: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, przedsta-

wiciel właściwego Sejmiku Powiatowego (Rady Powiatowej), jeden przedstawiciel Rady Miejskiej miasta powiatowego (w komisjach wojewódzkich 1 przedstawiciel Rady Wojewódzkiej i 1 przedstawiciel Rady miasta wojewódzkiego) oraz dwaj przedstawiciele organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub współdzielczych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

Minister Skarbu:
Jastrzębski

729.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 21 września 1922 r.

o taksie aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz w myśl § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 sierpnia 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 617).

§ 2. W m. stoł. Warszawie i w m. Łodzi zezwala się w przeciągu dni 30 od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, do ceny każdego lekarstwa, wydawanego jako receptę, obliczonej podług taksy aptekarskiej, doliczać 100 marek.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. Bajaleki